

Praksis vedrørende tilladelser til overkørsel nr. 2 eller overkørsel, der er bredere end 4,5 m

Kommunen har i e-mail af 12. juni 2007 bedt Vejdirektoratet om at vurdere det tidligere A Amts praksis vedrørende ovennævnte emne.

Spørgsmål 1:

Kommunen har oplyst, at amtet siden 1980'erne har givet afslag på ovennævnte ansøgninger med følgende tekst:

"De meddeles afslag til etablering af en overkørsel med en bredde på 6,5 m ved skel, idet Amtsrådets princip vedrørende etablering af overkørsler til amtsvejene er, at der kun tillades én overkørsel pr. ejendom på 3 m ved skel af trafikikkerhedsmæssige årsager. Der kan meddeles tilladelse til etablering af en overkørsel på 4,5 m ved skel, hvor der på en ejendom ønskes etableret to parkeringspladser.

Amtsrådet tillader kun undtagelsesvis i ganske særlige tilfælde, f.eks. hvor en overkørsel giver adgang til en erhvervsvej, at der meddeles tilladelse til etablering af to overkørsler til en ejendom eller en overkørsel med en bredde udover de 4,5 m."

På denne baggrund spørger kommunen, om vi har bemærkninger til, at kommunen fortsætter amtets praksis med overkørsler på de tidligere amtsveje.

Svar:

Ved behandling af en ansøgning om overkørsel til en offentlig vej skal vejbestyrelsen konkret afveje ansøgerens formål med at etablere en overkørsel nr. 2 eller en overkørsel i en større bredde end 4,5 meter mod de vejsmæssige konsekvenser af at give tilladelsen. Vejbestyrelsen skal i den forbindelse både tage hensyn til trafikafviklingen og trafikikkerheden på vejen.

Vejbestyrelsen kan ikke lovligt afslå en ansøgning om tilladelse til at etablere en overkørsel nr. 2 eller en særlig bred overkørsel alene for at undgå, at afgørelsen ville komme til at danne præcedens.

Der henvises i den forbindelse til Højesterets dom af 20. december 1991¹, hvor det blev fastslået, at myndighedens ønske om at undgå præcedens ikke i sig selv kan begrunde et afslag på en skønsmæssig afgørelse.²

En afgørelse formuleret på samme måde som amtets, jf. ovenfor, kan give anledning til at antage, at vejbestyrelsen har begrænset sit skøn på en sådan måde, at afgørelsen er i strid med det forvaltningsretlige princip om, at skøn ikke må sættes under regel.

Hertil kommer, at afgørelsen ikke umiddelbart er tilstrækkeligt begrundet, jf. forvaltningslovens³ § 24.

¹ UfR 1992.227H

² Se endvidere Hans Gammeltoft-Hansen mfl., Forvaltningsret, 2. udg., (2002), p. 853 ff.

³ Lov nr. 571 af 19. december 1985, med senere ændringer

Spørgsmål 2:

Du har i forhold til vejlovens⁴ § 70 og privatvejslovens⁵ § 48 stillet følgende tillægsspørgsmål:

Kan der gives afslag på en ansøgning om to overkørsler til en ejendom med den begrundelse, at én overkørsel er tilstrækkelig til at give fornøden adgang til ejendommen?

Svar:

En henvisning til, at der allerede er adgang til den pågældende ejendom ikke er en tilstrækkelig begrundelse for et afslag. Vejbestyrelsen skal også tage stilling til ansøgerens relevante begrundelser for ansøgningen afvejet mod de vejæssige hensyn, der taler imod en tilladelse.

Spørgsmål 3:

Endelig spørger du, om Vejdirektoratet er enig

- med "amtet" i, at jo flere overkørsler, der bliver etableret til en enkelt ejendom, jo større er den trafiksikkerhedsmæssige risiko
- i "amtets" vurdering af, at såfremt overkørsler til parcelejendomme udføres i en større bredde end 4,5 m, udgør de også en sikkerhedsmæssig risiko?

Svar:

Det er almindeligt anerkendt, at der er gode grunde til at antage, at antallet af færdselsulykker på en vejstrækning med gennemgående trafik har en direkte sammenhæng med antallet af overkørsler og vejtilslutninger på strækningen. Dette forhold er baggrunden for vejlovens særlige bestemmelser om adgangsbegrænsning, jf. lovens §§ 72 ff.

Sådanne adgangsbestemmelser fastsættes dog kun for veje af særlig betydning for den gennemgående færdsel. Hvis tilladelse til overkørsel nr. 2 samtidig kræver dispensation fra adgangsbestemmelser, skal vejbestyrelsen tage stilling til, om en tilladelse er forenelig med de hensyn, der ligger til grund for adgangsbestemmelserne. I disse tilfælde vil en henvisning til omtalte antagelse kunne være en tilstrækkelig begrundelse for et afslag.

Vi har ikke kendskab til om overkørsler, der er bredere end 4,5 m udgør en sikkerhedsmæssige risiko. Hvis vejbestyrelsen vurderer, at en overkørsel i et konkret tilfælde udgør en færdselssikkerhedsmæssig risiko, må vejbestyrelse begrunde dette i sin afgørelse, jf. ovennævnte om en afgørelses konkrete begrundelse.

⁴ lov om offentlige veje - lovbekendtgørelse nr. 671 af 19. august 1999

⁵ lov om private fællesveje - lovbekendtgørelse nr. 670 af 19. august 1999

